

ČASOPIS STUDENTŮ KATEDRY SOCIÁLNÍ PATOLOGIE A SOCIOLOGIE
PEDAGOGICKÉ FAKULTY UNIVERZITY HRADEC KRÁLOVÉ

17. VYDÁNÍ

ÚNOR 2019

EVENTUS PRO COLLEGIS

ÚVODNÍK

PhDr. Josef Kasal, MBA, Ph.D.

„Jsme na počátku nové doby“ – říkáváme, když ne zcela rozumíme světu kolem sebe, lidem kolem nás, mladším generacím. Tuto „novou dobu“ definuje zřejmě každá (starší) žijící generace. Protože jenom živí mohou vyjadřovat soudy o přítomnosti.

Já si to také říkávám a vzpomenu přitom na zvolání číšníka z filmu Věry Chytilové Dědictví, aneb...: „Nová doba! Host vyhazuje číšníka!“; Vzpomenu na tento výkřik a mám ho jako metaforu, když se děje něco, co neodpovídá mé vlastní zkušenosti. Příkladem může být předvánoční nedorozumění s „péefkou“, ve které jsem se v odlehčené formě podíval na patologické jevy a obtíže, které provázejí jejich prevenci. Kritikové vyčítali této hříčce, že je urážlivá. Uráží prý sociální pracovníky a organizace, které se snaží pomáhat lidem, jež se ocitli ve svízelné situaci spojené s užíváním drog, gamblingem, alkoholismem. Dokonce, že jejich práci zlehčuje a dává signál do společnosti, že problémy, kterými se sociální práce zabývá, jsou vlastně nedůležité. Také bylo v reakci na tyto „koledy“ zmíněno, že dokonce stigmatizují ty, kteří propadli nějakému druhu závislosti.

Tento příklad neuvádím proto, abych použil tento prostor pro obhajobu, ale proto, že je nám známý a blízký, a že na něm můžeme poukázat na tu přicházející „novou dobu“.

Satira a nadsázka patří odnepaměti ke způsobům vyjadřování lidské skutečnosti a zkušenosti. Vzpomeňme na hru Mastičkář ze 14. století, která kritizuje, na tehdejší poměry až obscénně, poměry v léčitelství. Ze mnoha dalších nám určitě vytane na mysli Karel Havlíček-Borovský a jeho Epigramy nebo Tyrolské elegie. Z tradice divadelní jsou to forbíny Voskovce a Wericha, Wericha a Horníčka, satirické povídky a skeče Šimka a Grossmanna. V jejich textech bychom jistě našli mnoho, řečeno dnešním slovníkem, nekorektního. S dnešním vnímáním korektnosti by zřejmě světová a česká literatura a dramatické umění přišlo o mnoho inspirujícího a zábavného. Navíc má satira a humor tu zvláštní moc, že dokáže lehkou formou poukázat

na společenské nešvary. Nejen, že kritizuje, ale také odlehčuje naše bytí, plasticky zvýrazňuje naši skutečnost. Mistrem satiry a humoru je Jaroslav Hašek. V Osudech dobrého vojáka Švejka vytahuje na světlo celou řadu lidských vlastností, paradoxů byrokratického řízení, neschopnosti státního aparátu, přežilosti některých institucí.

V tomto románu např. vykresluje postavu polního kuráta Otto Katze (ve filmu výtečně zpodobněného Milošem Kopeckým). Známa je scéna, kdy opilý kurát vede kázání k vojenským vězňům:

„Habacht!“ vykřikl, „k modlitbě, všichni za mnou, co já budu říkat! A ty vzadu, ty lumpe, nesmrkej do ruky, jsi v chrámu Páně, a to tě dám zavřít. Jestlipak jste, vy syčáci, ještě nezapomněli otčenáš! Tak to zkusíme! Nu, já věděl, že to nepůjde. Kdepak otčenáš, takhle dvě porce masa a fazulový salát, napráskat se, lehnout si na břicho na kavalec, dloubat se v nose a nemyslit na pána boha, nemám pravdu? “ Polní kurát byl opravdu dnes ve výtečné náladě. Sám ani nevěděl, proč to dělá, ale nakloňoval se neustále z kazatelny a byl by málem ztratil rovnováhu a přepadl. „Zpívejte něco, hoši,“ křičel dolů, „nebo chcete, abych vás naučil nové písničky? Zpívejte za mnou:

*Ze všech znejmilejší
svou milou mám,
nechodím tam za ní sám,
chodí za ní jiných více, milenců má na tisíce,
a ta moje znejmilejší
je Panenka Maria - - -*

Vy se tomu, holomci, nikdy nenaučíte, pokračoval polní kurát, „já jsem pro to, všechny vás postřílet; rozumíte mně dobře?! Já to tvrdím z tohoto božího místa, ničemové, neboť bůh je něco, co se vás nebojí a co s vámi zatočí, až budete z toho pitomí, neboť vy váháte obrátit se ke Kristu a raději jdete po trnité cestě hříchu.“

V uvedené ukázce si Hašek tropí šprým, prostřednictvím kuráta, z celé katolické církve. Neuctivě se vyjadřuje k vězňům. Má je za lenochy a požitkáře.

Přestože román vyšel a je čten na celém světě miliony lidí, nevedl k rozpadu katolické církve ani k její dehonestaci a vězeňství je stále humánnější. Zde se nabízí paralela k našemu problému. Když je někdo zavřený – je vězněm. Když někdo hraje hazardní hry – je gamblem. Když tedy nazveme věc pravým jménem – Je to stigmatizace?

„Nová doba!“ Možná právě tím, že vyhazuje z našeho slovníku slova a s nimi významy, které nám umožňují jasně pojmenovávat skutečnost a zaujímat k ní realistický postoj.

OBSAH

Stáváme se sociálními patologi: Rizikové oblasti u dospívajících a možná prevence	6
Okno do srdce	8
Dumpster diving	10
Spánková paralýza	12
Současné subkultury	16
Lidé na okraji: Mentální anorexie	19
Sociálně patologická doporučení pro dlouhou chvíli	23
Jak prokouknout druhé lidi	23
Kniha pro každého, kdo někdy miloval: Přehodnocení nevěry	24
Psychologie obětí trestných činů	24
Veronika se rozhodla zemřít	26
Nepohádky	26
Ty	27
Katka	27
Kolonie	28
Jan Palach	28
Sociální sítě – marketingový tah	29
O psychopatech za posledních 70 let	32
Nehodni obdivu: Charles Manson	36
Červi, brouci, mrtvoly, to je přeci práce snů aneb forenzní etnomologie	40
Prásk PATHOLOGY! aneb co se událo	46

Zážitky z Psychobraní	46
Exkurze 1. ročníku.....	47
VII. Kriminologické dny	47
Erasmus v Norsku.....	49
Chystané akce	51
Přednášky Andreje Drbohlava.....	51
Kontakty.....	52

STÁVÁME SE SOCIÁLNÍMI PATOLGY:

RIZIKOVÉ OBLASTI U DOSPÍVAJÍCÍCH A MOŽNÁ PREVENCE

Adéla Nováková

V druhém díle „Stáváme se sociálními patology“ bych ráda uvedla několik rizikových oblastí u dospívajících a možnosti prevence rizikového chování.

Stejně jako v minulém článku o rizikovém chování u dětí i tentokrát připomenu problém s užíváním návykových látek a drog. K takovému chování může vést několik důvodů – rodinné problémy, osobní problémy spojené s dospíváním a hledáním svého místa ve společnosti, spolužáci, přátelé – tlak skupiny, nuda, stres.

Dalším rizikem je sexuální chování – ať už v podobě promiskuitního chování nebo sextingu (posílání textového, fotografického, audio a video obsahu se sexuálním podtextem prostřednictvím IKT). Opět je zde návaznost na rodinu, osobní problémy – pocit méněcennosti, vyžádání pozornosti.

Mezi rizika také patří protizákonné jednání – krádeže, napadení, šikana, kyberšikana, stalking. Souvislost může být s rodinou, osobními problémy, závislost na návykových látkách a drogách.

Dále je to závislost na sociálních sítích, nutková potřeba materiálních věcí (viz článek „Sociální síť – marketingový tah“).

Tyto rizikové oblasti spolu mohou úzce souviset, příčiny jsou u většiny z nich velmi podobné.

Prevenici osobně vidím od dětství v aktivitě rodičů – podpora v hledání zájmů, koníčků, které působí preventivně. Vyplnění volného času vhodnými činnostmi je podle mého názoru jeden z nejlepších způsobů, jak předejít rizikovému chování. Dále pak správná komunikace mezi rodiči a dospívajícími, která může být v tomto věku problematická. Rodiče často nerozumí svým dětem, ať už z důvodu nezájmu, nedostatku času nebo prostému rozdílu generací. Zde je nutné brát ohled na rozdíly v rámci generací, pokroku moderní společnosti, ... Pro správnou komunikaci je důležité mít zájem navzájem si naslouchat a hledat řešení. V neposlední řadě je vhodná prevence i ve školách, kde

by se měly pořádat přednášky, debaty ohledně rizikového chování v tomto věku, měla by v nich být nabídka pomoci řešení osobních těžkých situací, kterými si dospívající mohou procházet, a možnost v případě potřeby oslovit psychologa, výchovného poradce.

Použitý zdroj

Internetem bezpečně [online]. Dostupné z:
<https://www.internetembezpecne.cz/>.

Dne 13. 1. 2019 se v prostorech poradny a dětského krizového centra NOMIA v Hradci Králové uskutečnilo Novoroční odpoledne plné krásy a relaxace, kde se představil spolek na podporu náhradní rodinné péče a dětí z dětských domovů OKNO DO SRDCE, z. s. a mluvilo se o jeho činnosti do budoucna. Jsem moc ráda, že jsem mohla být přítomna na tomto dni – jsem totiž také členkou tohoto spolku.

Zakladatelkou OKNA DO SRDCE, z. s. je Ilona Kovářová, která se pěstounství věnuje již 20 let, doma má v pěstounské péči dva chlapce, jednomu je 14 let a druhému 12 let. Tento spolek vznikl dne 31. 5. 2004, tehdy občanské sdružení, jako nestátní nezisková organizace. Ilona spolek založila z důvodu, že se jí zdálo, že moc takových spolků zde není a že je velmi složité zjistit si nějaké informace o náhradní rodinné péči, proto založila tento spolek na podporu NRP. Pro nedostatek členů a finančních prostředků byl po roce zrušen a v srpnu loňského roku 2018 znovu z důvodů získání více zkušeností, odborníků a hlavně vřelých nadšenců a dobrovolníků, po 14 letech obnoven. Spolek má v plánu pořádat různá sezení a setkávání se nejen s odborníky, kde se o NRP lidé dozví více od člověka, který s tím má letité zkušenosti.

OKNO DO SRDCE, z. s. spolupracuje s dětským domovem Vrchlabí, Nechanice a Veská, pro které se budou pořádat různé akce, benefiční plesy, vystoupení, divadla, taneční vystoupení, koncerty, zejména na pobytové akce vzdělávací a tematické – společně s pěstounskými rodinami – projekt „Soužití dětí z dětských domovů s pěstounskými rodinami“.

Za tímto účelem byla od listopadu 2018 do konce ledna 2019 uskutečněna veřejná kasičková sbírka a před Vánocemi věčná sbírka pro DD a maminky pěstounky. Mnoho dětí z DD mělo velikou radost, protože díky této sbírce dostaly pěkné dárky a vánoční cukrovinky od sponzorů.

V listopadu 2018 se také konal první víkendový halloweenský pobyt pro děti z DD ve věku 4-6 let a pro maminky s dětmi v pěstounské

péči, kde dobrovolníci pomáhali s programem a s celkovým pořádáním tohoto víkendu pro radost dětem.

V dubnu se bude konat jarní víkendový pobyt s velikonoční tematikou ve Vítkovcích na Janově Hoře – tento víkend bude určen pro pěstounské rodiny, pro zájemce od NRP, pro děti z dětských domovů, či pro maminky s dětmi bez domova.

V srpnu je v plánu letní prázdninový jazykový pobyt pro děti z dětských domovů a pro pěstounské rodiny od druhého stupně základní školy z důvodu výuky angličtiny, jsou vítány i mladší děti, ale pro ty nebude vhodné vyučování angličtiny – to ale ničemu nevádí, objednejí si pobyt bez výuky AJ.

Dále OKNO DO SRDCE, z. s. připravuje již nyní na 5. října 2019 velký Benefiční galavečer v Adalbertinu v Hradci Králové pod záštitou poslance evropského parlamentu Tomáše Zdechovského – s názvem „Kouzlo tance všech dob a kultur“.

V příštím roce 2020 má spolek v plánu vybudování i Klubu pěstounů, kde by se pěstouni společně setkávali a sdíleli si různé zkušenosti z hlediska výchovy dětí a i možnosti za účasti různých odborníků na problematiku NRP.

Otázka na Ilonu: „Jak reagují děti z DD ve společnosti s dětmi s rodiči anebo s pěstouny“?

Ilona: „Na pobytu s dětmi s DD je vychovatel, na pobytech je spousta her a zábavy, že děti nemají čas přemýšlet nad tímto, jsou tam šťastné společně a nedělají mezi sebou rozdíly“.

DUMPSTER DIVING

Hana Koželská

Lákala vás někdy představa, že prohledáváte popelnice a nacházíte tam různé poklady, nebo vám to přijde absolutně nevhodné, primitivní a crazy zároveň? Jedná se o trend, který se nazývá dumpster-divers (v překladu popelnicoví potápěči). Tato představa už se poměrně rozšířila v Americe. Dumpster-diving se nepraktikuje z důvodu chudoby, nýbrž z ekologického, popř. politického přesvědčení.

Taky jste si všimli, že mnoho lidí vyhazuje věci a jídlo, které se ještě může využít? Právě tomu se snaží dumpster-divers zabránit. Snaží se využít jídlo, které už někdo vyhodil. Bohužel se nevyhazuje pouze zkažené jídlo, nýbrž se vyhazují i potraviny, které mají natržený obal či potraviny, které už nejsou esteticky lákavé. Často se vyhodí i potraviny, kterým skončila minimální trvanlivost, ale to je právě hodně zavádějící. Potraviny kromě ryb, masa a sýrů jsou i po tomto datu normálně požitelné, akorát u nich může vyprchat jejich aroma či konzervace.

A jak vůbec dumpster-diving funguje? Nejdříve je potřeba vytipovat si popelnice, ve kterých bude pravděpodobně vyhozené jídlo. Nejčastěji to jsou popelnice,

Zdroj: www.greenwaydumsters.com

které se nachází v blízkosti supermarketů. Když si do googlu zadáte dumpster-diving Praha (či jiné město), zobrazí se vám už vytvořená mapa s místy, kde se popelnice nachází. Po vytipování už stačí se jen dopravit na místo s nákupní taškou a skočit do popelnice.

Možná vám to ze začátku bude připadat divné a budete si připadat jako bezdomovec, ale myslete na to, že tím pomáháte a zároveň šetříte planetu. Vždyť všechno vyhozené jídlo, kterým my plýtváme by zachránilo mnoho afrických životů. Myslete na to. Ač my chudobou netrpíme, existují lidé, kteří ano. Doporučuji se na skákání obléknout do staršího oblečení. Existují i facebookové stránky, které tento trend

řeší. Stačí pouze hledat. Pro větší nastínění tohoto trendu doporučuji dokument *Taste the waste*.

Fotografie zachycující potraviny nalezené v plzeňské popelnici

Zdroj: www.dewii.cz

Použitý zdroj

DUMPSTER DIVING. *Dewii* [online]. Praha: Karolína Rathousová, 2018 [cit. 2019-02-10]. Dostupné z: <http://www.dewi.cz/dumpster-diving/>.

SPÁNKOVÁ PARALÝZA

Kristýna Šrámková

Pamatujete na první filmové zpracování Harryho Pottera a Kámen mudrců? Hermione použila proti Nevillovi kouzlo *Petrificus totalus*. Chudák chlapec scvakl končetiny k sobě, spadl na záda a nemohl dělat nic jiného, než jen bezradně koulet očima ze strany na stranu. Tento stav můžeme zažít i my – obyčejní mudlové.

Pokud Vás postihne spánková paralýza, nejste schopni se pohnout ani o píd' a doslova ztratíte kontrolu nad svým tělem. Vidíte, slyšíte, vnímáte, ... ovšem vaše snaha o sebemenší pohyb je předem prohraná. Pokud se vám něco takového stane bezprostředně po probuzení, nepanikařte. Podle statistik se to alespoň jednou za život přihodí až 50 % dospělých na celém světě.

K noční můře jsou nejnáchylnější mladí

Nejvíce postihuje dospívající a mladé jedince. Dále ty, kteří už nějakou psychickou poruchou trpí. Děsivý stav se může objevit také ze zcela běžných podnětů, jako je velké vyčerpání, nepravidelný spánek, dlouhodobý stres nebo spaní na zádech. Vězte ale, že výše zmíněné faktory nejsou vždy rozhodující. Paralýza může v noci přepadnout kohokoliv bez ohledu na věk a další faktory.

Ochromeni snem?

Podle Michaela Breuse, Ph.D., zakladatele společnosti thesleepcoctor.com, se do spánkové paralýzy lidé nejčastěji probouzejí v hluboké fázi spánku REM, nebo ve třetí spánkové fázi, tedy té, v níž

sníte. A odtud vlastně plyne i souvislost spánkové paralýzy s nočními můrami. Ve skutečnosti vás nepromění v pomyslný kámen pouze děsivý sen, ale každý sen. „Během REM spánku je tělo ochromeno, takže nemůže vykonávat pohyby, které vykonáváte ve snu. Jinak bychom byli všude,“ vysvětluje Breus na serveru Prevention.com. Spánková paralýza je pak situací, kdy se do tohoto ochromení probudíte. Mozek je vzhůru, ale tělo je stále paralyzováno. Pokud se tedy ocitnete ve spánkové paralýze, čekají vás krušné chvílky. Kontrolu nad vaší realitou převezme podvědomí. Ve většině případů lidé tento zážitek popisují jako jejich nejděsivější noční můru!

Když vás navštíví démon...

Jako kdyby dočasné ochrnutí nebylo samo o sobě dost strašidelné, má spánková paralýza v rukávu ještě jedno eso. Říká se mu *démon spánkové paralýzy*. Jedná se o živé, děsivé halucinace, které lidé během spánkové paralýzy zažívají. Každý člověk ale prožívá spánkovou paralýzu jinak, jelikož – jak již je uvedeno výše – podvědomí každého člověka je jiné, a každý se bojí něčeho jiného. Můžete mít pocit, že vás někdo sleduje, tahá z postele, nebo že vám nějaká záhadná bytost sedí na prsou. Nebezpečné to sice není, ale troufám si tvrdit, že mi nikdo nebude oponovat, když napíši, že takový zážitek vás prostě musí poznamenat. Dobrá zpráva je, že to celé netrvá nijak dlouho. Od 15 sekund po pár minut. Ovšem co se týče subjektivního pocitu: neskutečně se to vleče.

Příběhy lidí, kteří zažili hrůzy spánkové paralýzy

1. „Mám dvě zkušenosti se spánkovou paralýzou. Poprvé jsem procitla a viděla, jak k mé posteli přicházejí různé tváře. Neměly žádná těla, takže to pro mě bylo velmi děsivé. Moje druhá zkušenost byla podobně strašidelná. Viděla jsem muže, který se krčil u mé postele, a měl na sobě kostkovanou košili. Snažila jsem se pohnout, chtěla jsem utéct, ale nešlo to. Mohla jsem jen mrkat očima. Nikdy v životě se mi tak

zběsile víčka nehýbala. Celá ta situace trvala asi minutu, ale mně to připadalo jako celá věčnost.“

2. Hroživé stíny tedy můžou dostávat i dost konkrétní podoby. „V rohu mého pokoje stála děsivá holčička a zírala na mě. Pak se s hrozným řevem rozeběhla směrem ke mně a začala mě škrtit.“

3. Jiný člověk zase viděl svou maminku, jak sedí v nohách postele. Její tvář se ale postupně přetvořila

do **démonické kreatury**.

4. Ne vždy při spánkové paralýze máte vidiny, můžete jen slyšet podivné zvuky. „Začalo to pocitem tlaku na hrudi, pak jsem začal panikařit, protože jsem se nemohl dívat. Najednou mi něco zašeptalo do ucha: Přišel jsem, jenom abych ti popřál dobrou noc. Potom jsem měl pocit, jako by mě něco strkalo dolů z postele.“

5. „Spánková paralýza přichází, když spím až moc. Většinou se pouze nemohu hýbat a poté opět usnu. Jeden zážitek se mi ale vryl pod kůži. Ležela jsem na boku a za zády náhle slyšela šepot. Takové divné tiché štěbetání. Poté jsem cítila, že vedle mě někdo je a cítila jsem, že

se pomalu sune ke mně. V domě jsem ale byla sama. Začínala jsem mít záchvat paniky a pohnout jsem se nemohla. Po chvíli se mi podařilo pohnout, sáhla jsem za sebe, ale nikdo tam nebyl.“

6. „Než jsem se naučil se spánkovou paralýzou vyrovnat, viděl jsem spousty strašných věcí. Horrorové filmy jsou nic oproti tomu, co jsem ve svých „snech“ viděl. Byly to ty nejstrašnější věci, které

si dokážete představit, a nyní se o některé z nich s vámi podělím. Malá holka stojí v rohu mého pokoje a usmívá se. Dále se mi často zjevuje velká tmavá postava, je to jakási lidská silueta, která se vynoří z nohou mé postele. Nedělá více méně nic, jen na mě celou dobu hledí.“

Vpravo vidíte olejomalbu *The Nightmare*, jejímž autorem je Henry Fuseli. Malba z roku 1781 zobrazuje, jak se již v minulosti lidé s tímto jevem setkávali.

Použité zdroje

HÁJKOVÁ, Kateřina. Nebezpečná nemoc dokáže proměnit lidstva v nehybné zombie. In: *Flowee* [online]. [cit. 2018-12-26]. Dostupné z: <https://www.flowee.cz>.

HORÁKOVÁ, Kateřina. Spát? Už nikdy! Tady je 8 historek lidí po spánkové paralýze. In: *Expres* [online]. [cit. 2018-12-26]. Dostupné z: https://www.expres.cz/pribeh-y-spankova-paralyza-dch-viral.aspx?c=A151023_173452_dx-viral_khor.

VOGLOVÁ, Eva. Spánková paralýza: Noční můra, která vás má v hrsti. In: *Patálie* [online]. [cit. 2018-12-26]. Dostupné z: <https://patalie.cz/spankova-paralyza-nocni-mura-ktera-vas-ma-hrsti/>.

SOUČASNÉ SUBKULTURY

Kateřina Novotná

Každý jsme zřejmě někdy zaslechli o klasických a zažitých subkulturách typu punk, emo nebo goth. Opravdu aktuální novodobé subkultury nám ale mohou být vzdálené, zvláště pokud v dnešní mladé generaci a jejich projevech tápeme.

Pojmem subkultura označujeme určitou skupinu lidí ve společnosti, která se cítí být oproti dominantní kultuře odlišná. Stejně tak se můžeme setkat s pojmem okrajová kultura, který užíval rakouský sociolog Roland Girtler.

Pokud jste někdy na ulici potkali vousatého muže v zelenomodré kostkované košili strnule hledícího do telefonu, pravděpodobně jste narazili na hipstera. Není úplně vhodné takovým lidem tuto skutečnost oznamovat, nemají to rádi. Nesouhlas s tímto označením či zařazením může plynout z obav, že je veřejnost uvidí jako pozéry, neboť tato subkultura nemá jasně definovanou ideologii, a proto může působit povrchně. Jediné, co je naprosto zřejmé, je, že hipsteři nesnáší mainstream, chtějí být odlišní, jiní. Paradoxně tato jediná idea je spojuje.

Tento pojem, přestože se v takové podobě, v jaké ho známe, prosadil až na přelomu dvacátého a jednadvacátého století, má kořeny již ve čtyřicátých letech století minulého. Původně byl slovem hipster označován člověk, jež vyjadřoval nesouhlas s normami či životním stylem. Stejně tak tomu bylo i v devadesátých letech, kdy byl tento směr znovu probuzen k životu.

Hipsteři se snaží žít alternativně, více ekologicky, ohleduplně k přírodě, často jsou vegetariáni či vegani. Nejezdí autem, ale spíše na kole či hromadnou dopravou. Poslouchají odlišnou hudbu – typicky bývá tato subkultura spojována s hudebním stylem grunge.

Velmi se také zaměřují na svou image. Je to směr, jehož vnější znaky si asociují s bohémským dresscodem (stylem, pravidly oblékání), oblečením ze secondhandu, tetováním a designovými brýlemi. Hipsteři také velmi dobře ovládají komunikační technologie a potrpí si na nejnovější IT výstřelky. Záleží jim na tom, co si o nich myslí ostatní.

Možná si říkáte, že hipsteři jsou veřejnosti ještě celkem známí. Ale slyšeli jste někdy o tzv. yuppies či yuccies? Yuppies, jejichž název pochází ze slov young urban professionals (mladí městští profesionálové), jsou lidé, kteří veškerou svou snahu směřují k jejich profesní a kariérové úspěšnosti. Poprvé se s tímto označením setkáváme v osmdesátých letech v USA.

Jsou to lidé, kteří chtějí dosáhnout vysokého životního standardu a nebojí se jej dát patřičně na odív. Dle mého názoru jsou dokonalým ukazatelem dnešní konzumní doby – jsou zaměřeni na spotřebu, rádi utrácí za módní oděvy, elektroniku a auta, jsou orientováni kosmopolitně, sledují celosvětové dění a rádi cestují. Také ale často žijí single či v bezdětných párech. Jak je asi zřejmé, yuppies žijí především v majetných rodinách a obvykle bývají středoškolsky či vysokoškolsky vzdělaní.

V případě yuccies se jedná o zkratku pro young urban creatives, což bychom mohli přeložit jako mladí městští kreativci. Právě yuccies jsou nástupci hipsterů a yuppies. Jde tedy o nejaktuálnější subkulturu. Yuccies poprvé popsal blogger David Infante.

Yuccies si chtějí zachovat kreativitu a volnost – stejně jako hipsteři, ale zároveň chtějí být bohatí a úspěšní ve své profesi jako yuppies. Jde o mladé lidi, kteří jsou přesvědčeni o své důležitosti a budoucím úspěchu. Není divu, většina z nich totiž vyrůstala v dobře situovaných rodinách, kde jejich pocit vlastní významnosti jen umocňovali. Proto se mohou často chovat a projevovat povýšeně.

Přesto, že jsem pro účely tohoto článku vybrala pouze některé ze současných subkultur a jistě bych mohla jmenovat několik dalších, jistě si každý můžeme povšimnout znaků, které tyto skupiny spojují. I subkultury, přestože se jedná pouze o „hrst“ lidí ze společnosti, jsou nesmírně zajímavým a vzácným ukazatelem dnešní doby.

Použité zdroje

ČESKÝ ROZHLAS. *Hipsteři: ještě starší, než jste mysleli! Odkud se vzali?*. Český rozhlas [online]. Praha: Český rozhlas, 2019, 2015

[cit. 2019-02-05]. Dostupné z: <https://radiozurnal.rozhlas.cz/hipsteri-jeste-starsi-nez-jste-mysleli-odkud-se-vzali-6257882>.

ECHO24, AC. Hipster je mrtev. Ať žije yuccie! Nová subkultura je tady. *Echo24.cz* [online]. Praha: ECHO MEDIA, A.S, 2019, 2015 [cit. 2019-02-05]. Dostupné z: <https://www.echo24.cz/a/ix9ZT/hipster-je-mrtev-at-zije-yuccie-nova-subkultura-je-tady>.

GIRTLER, Roland. *Okrajové sociální kultury*. Brno: Masarykova univerzita, 2001. ISBN 80-210-2728-2.

HAIMANN, Tomáš. Subkultury dneška: Ke komu se řadíte?. *Abc* [online]. Praha: CZECH NEWS CENTER a.s. a dodavatelé obsahu, 2019, 2013 [cit. 2019-02-05]. Dostupné z: <https://www.abicko.cz/clanek/precti-si-zabava/14679/subkultury-dneska-ke-komu-se-radite.html>

KAŠPÁREK, Michal. Přicházejí po hipsterech. Yuccies v ČR nechceme. *Peníze.cz* [online]. 2018, 2015 [cit. 2019-02-05]. Dostupné z: <https://www.penize.cz/spotrebitel/301289-prichazeji-po-hipsterech-yuccies-v-cr-nehceme>.

SVÍTEK, Jiří. *Yuppies*. Sociologická encyklopedie [online]. Praha: Sociologická encyklopedie, 2017, 2017 [cit. 2019-02-05]. Dostupné z: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Yuppies>.

LIDÉ NA OKRAJI: MENTÁLNÍ ANOREXIE

Eliška Kvasničková

Duševní nemoc, kdy jedinec odmítá potravu a má zkreslené představy o svém těle. Tak je definována mentální anorexie, která nejvíce – až v 95 % případů – postihuje dospívající dívky a mladé ženy (nejčastěji ve věku 14-18 let). Spolu s bulimií se řadí mezi tzv. poruchy příjmu potravy.

Jednoduše řečeno se jedná o chorobný strach z obezity a úmyslné snižování váhy. Dochází k hrubé poruše představy o vlastním těle, často doprovázené nozoagnózií, kterou můžeme vysvětlit buď jako ztrátu „objektivního“ náhledu, anebo jako neuvědomování si choroby.

Rizikové faktory

Mentální anorexie často začíná jako reakce na nějakou novou životní situaci či událost, se kterou se daný jedinec nedokáže vypořádat (přechod na střední či na vysokou školu, rozvod rodičů, úmrtí v rodině, nespokojenost s vlastním tělem apod.). Vývoji tohoto onemocnění může ale také předcházet obezita, kdy chce jedinec tímto způsobem radikálně zhubnout anebo zamezit případnému návratu k původní váze. Velkým rizikem je pak – především během dospívání – nevhodná poznámka. Pronést pokárání na váhu jedince před veřejností v dospívajícím věku může být (a neojediněle to tak skutečně je) prvopočátkem této zákeřné nemoci.

Mezi další rizikové faktory se pak řadí perfekcionismus ve výchově (dominantní rodič může v dítěti vzbuzovat komplex k jeho vlastní osobě), nadbytek lásky a opečovávání (nesamostatnost, zmatek

ve vlastních pocitech), dědičné dispozice, důraz rodiče na diety a vlastní štíhlost nebo tyranické nucení jídla.

Příznaky anorexie

V prvních stádiích mentální anorexie tak dochází k odmítání potravy, často také k extrémnímu sportovnímu nasazení. Tyto dva faktory mají urychlit úbytek na váze. A právě výrazný úbytek váhy je jedním z klíčových příznaků. V některých studiích je uváděno, že aby se skutečno jednalo o anorexiu, musí jít o minimálně 25% úbytek váhy v malém časovém horizontu, anebo pokles váhy pod 45 kg. Tomu mohou napomáhat hladovky, diety, zvracení, projímadla, extrémní cvičení a podvádění v souvislosti s jídlem, které anorektici a anorektičky nejdí, ale schovávají nebo vyhazují.

Následnými příznaky pak může být u dívek a žen ztráta menses, odmítání ženské role a ženského těla, nespavost, nesoustředěnost, kachexie neboli fyzická slabost, v nejtěžších případech anorexie může dojít k selhání organismu, popřípadě k následné smrti.

Varovné signály poruch příjmu potravy

Pro okolí může být v počátcích u blízkého člověka obtížné nemoc rozpoznat. Je ale důležité věnovat jim zvláštní pozornost. Z lépe viditelných a podchytitelných příznaků můžeme jmenovat čtení o poruchách příjmů potravy a dietách, počítání kalorií a obsahu jídla, nadměrné cvičení, odmítání jídla, jezení jídla o samotě, neobvyklé zvyky při jídle (např. rozpitvávání jídla na malé kousky, skrývání jídla), dlouhá doba na záchodě po jídle. Může se projevit také ztráta zájmu o erotiku nebo naopak promiskuitní chování, prudké změny nálad, depresivita, ...

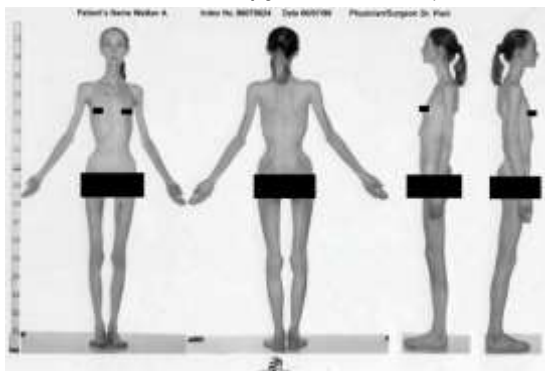
Několik fyzicky viditelných a postřehnutelných varovných signálů:

- ztráta vlasů, zhoršení kvality vlasů;
- časté bolesti hlavy, bledá plet';
- zimomřivost, nízký tlak;

- ztráta menstruace, zácpa;
- perfekcionismus, obsedantní poruchy;
- dramatické zhubnutí za krátký čas;
- volné pytlovité oblečení zakrývající tvar těla;
- starosti s váhou a figurou i přes normální stav.

Důsledky anorexie

V honbě za dokonalou postavou nemocná/ý ztrácí „objektivní“ náhled na svoje tělo a hubnutí ve většině případů nedokáže zastavit ani v době, kdy už je vážně ohrožen/á na životě.

K „méně závažným“ důsledkům anorexie můžeme zařadit kožní problémy: suchá a „průsvitná“ pokožka, praskající kůže, mozoly na ruce, ... a problémy zubní, především pak zvýšená kazivost zubů, která se objevuje mj. objevit jako následek doprovodného zvracení, které může způsobit plicní problémy a záněty plic vlivem vdechnutí zvratků (také u mentální bulimie).

Z více závažných následků můžeme uvést značné narušení metabolismu, problémy se srdcem, arytmiie a problémy s krví a krvetvorbou. Často dochází ke zpomalenému vyprazdňování žaludku, zácpě, neojediněle také k zánětům slinivky. Do neurologických problémů můžeme zařadit křeče a svalové slabosti, u dívek se také mohou objevit problémy s menstruací.

Neméně závažné jsou potom problémy psychické. Nemocná/ý si prochází pocity smutky, osamocení, zoufalství a bezmoci. Časté jsou také deprese, které mohou vést k sebepoškozování nebo sebevražedným sklonům.

„Průniky“ mentální anorexie

Mentální anorexie má velmi těsný vztah s bulimií – velmi často jedna z těchto nemocí vede k druhé či dojde k jejich propojení. Dalším souvisejícím onemocněním je deprese, alkoholismus nebo závislost na dalších návykových látkách. Neléčená psychická onemocnění mohou vyústit do pokusu o sebevraždu nebo do sebevraždy samotné.

Použité zdroje

BATES, Claire. Pictures woman succumbed anorexia eating just 50 calories per day. *Mail Online* [online]. 2019, 2011-09-07 [cit. 2019-01-18]. Dostupné z: <https://www.dailymail.co.uk/health/article-2034603/Shocking-pictures-woman-succumbed-anorexia-eating-just-50-calories-DAY.html>.

DIGIACOMO, Marissa. Eating Disorders: Repairing a Project of Repair. *Medium* [online]. 2019, 2016-11-26 [cit. 2019-01-18]. Dostupné z: <https://medium.com/@mdigiaco/eating-disorders-repairing-a-project-of-repair-16f5fcf169e3>.

HUBERT, Jan. *Patopsychologie* (přednáška). Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, 2018-12-05.

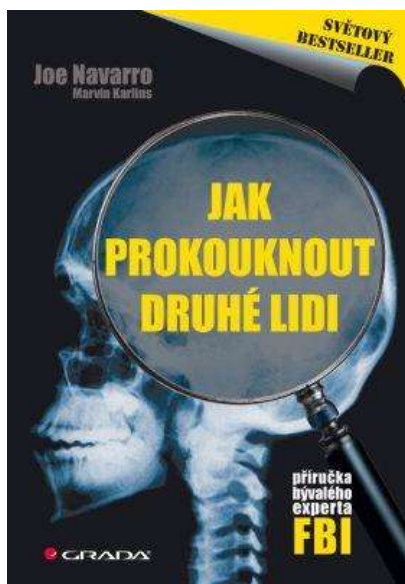
KRCH, František David. *Mentální anorexie*. 2., přeprac. vyd. Praha: Portál, 2010. ISBN 9788073678074.

SOCIÁLNĚ PATOLOGICKÁ DOPORUČENÍ PRO DLOUHOU CHVÍLI

JAK PROKOUKNOUT DRUHÉ LIDI

Bc. Aneta Janigová

Pracujete s lidmi nebo se rádi věnujete mezilidské komunikaci? Potom je kniha *Jak prokouknout druhé lidi: Příručka bývalého experta*

FBI, vydaná nakladatelstvím Grada, právě pro Vás! Autoři Joe Navarro, bývalý zvláštní agent kontrarozvědky u FBI s pětadvacetiletou praxí, a Marvin Karlins, Ph.D. v oboru psychologie, publikací předávají znalosti, které za dobu svého působení získali. Kniha nabízí nahlédnutí do projevů neverbální komunikace a jejich významů, popisuje provázanost fungování lidského mozku a neverbálních reakcí člověka a je doplněna příklady rozpoznatelných projevů neverbální komunikace v praxi. Obsahově je publikace členěna do devíti kapitol, na 215 stranách, jež jsou strukturovány podle oblasti zaměření

(např. neverbální komunikace trupu, ruky, obličeje, ...). Text knihy je zajímavý, nepřiliš náročný na čtení. V textuře jsou také zahrnuty fotografie, které čtenáři umožní lépe si představit popisovaný projev neverbální komunikace.

Použitý zdroj

NAVARRO, Joe a KARLINS, Marvin. *Jak prokouknout druhé lidi: příručka bývalého experta FBI*. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-3350-0.

KNIHA PRO KAŽDÉHO, KDO NĚKDY MILOVAL: PŘEHODNOCENÍ NEVĚRY

Tereza Cimmerová

Na tuto knížku jsem narazila opravdu náhodou, skrze Instagram. Doporučovala ji jedna slečna se slovy, že by se tato kniha měla dostat do ruky všem, kteří někdy milovali. Pojednává totiž o partnerské nevěře. Autorka knihy, Esther Perelová, je americkou psychoterapeutkou, která hovoří o moderní lásce. Obrací se na ni lidé z celého světa se svými příběhy: i proto je výhodou, že hovoří plynule devíti světovými jazyky. A teď už zpátky ke knížce. Nechci zde dopodrobna vypisovat, čemu se knížka konkrétně věnuje, to by ztrácelo smysl. Zmíním vám ale pár postřehů, které mě zaujaly. Knížka prolíná příběhy klientů z autorčiny praxe, kde je velmi hezky vidět, jaké konkrétní problémy lidé řeší, a jaké pocity mají, když se o nevěře svého partnera dozvědí, nebo naopak svoji nevěru sdělují. Jelikož je kniha poměrně nová, nejsou zde opomíjeny ani trendy chatování a dopisování si skrze sociální sítě s jinými ženami (muži). I nad těmito případy se autorka pozastavuje a polemizuje o tom, do jaké míry se o nevěru jedná či nikoli.

Knížka pro mě byla strašně odpočinková, zároveň však trochu děsivá. Člověk nikdy neví, koho si do svého života pustí, kolik pocitů štěstí či zklamání zažije. Určitě ale stojí za přečtení, protože každý z nás někdy miloval nebo milovat bude.

PSYCHOLOGIE OBĚTÍ TRESTNÝCH ČINŮ

Denisa Doležalová

Tato publikace autorky Martiny Velikovské byla vydána nakladatelstvím Grada v roce 2016. Obsah knihy má pět kapitol. První kapitola se věnuje viktimologii (nauka o obětech, která vědeckým způsobem zkoumá oběti trestných činů; zajímá se, jakou roli hraje oběť v motivaci pachatele a jakým způsobem se spolupodílí na interakci v průběhu trestného činu) ve forenzní psychologii a policejní praxi,

druhá kapitola oběti trestného činu, třetí kapitola procesu viktimizace, následující kapitola vyrovnávání s viktimizací, a poslední kapitola viktimologické prevenci. Kniha popisuje formy a proces poškozování obětí trestných činů, jejich roli při interakci s pachatelem i při policejním vyšetřování.

V knize se nachází část popisující proces viktimizace – *viktimizaci chápeme jako „proces poškozování a způsobování újmy, čímž se fakticky z jedince stává oběť trestného činu“* (Čírtková in Psychologie obětí trestných činů) –, status oběti a jeho význam, prevence a vyrovnávání se s viktimizací a reálné případy z policejní praxe.

„Celá široká veřejnost by měla být seznámena se specifíčností situace obětí trestných činů, a především pak s často nezvažovaným faktem, že trestným činem pro oběť vše teprve začíná. Oběťmi se tu přitom nerozumějí jen osoby přímo zasažené trestným činem, na které se publikace primárně zaměřuje. Kriminální delikt poškozuje i jeho svědky a všechny blízké, kteří se v okolí přímých obětí vyskytují, situaci s nimi prožívají a jejichž přístup má zásadní dopad na individuální, ale i celkovou rodinnou posttraumatickou rekonvalescenci. Pozice pozůstalých po obětech trestných činů je to o výlučnější, a to pro jejich náhlou konfrontaci s definitivností své ztráty“. (Velikovská, 2016, s. 8)

Tato kniha mi přišla velmi zajímavá, rozhodně bych ji doporučila studentům našeho oboru, ale i studentům podobných oborů. Vlastně bude zajímavým přínosem pro každého z nás – pro odborníka i neoborníka.

Použitý zdroj

VELIKOVSKÁ, Martina. *Psychologie obětí trestných činů: proces viktimizace, status oběti a jeho význam, prevence a vyrovnávání se s viktimizací, reálné případy z policejní praxe*. Praha: Grada, 2016. ISBN 978-80-247-4849-8

VERONIKA SE ROZHODLA ZEMŘÍT

Tereza Cimmerová

Tato knížka od Paula Coelho je mojí oblíbenou už poměrně dlouho. Objevila jsem ji na střední škole, během hodiny psychologie. Knižka vypráví příběh mladé Veroniky, která se rozhodne vzít si život, neboť ztratila smysl žít. Tím se dostává do sanatoria pro duševně choré, kde se setkává s ostatními klienty a poznává tak spoustu jiných osudů. Otevrou se jí oči a ona poprvé ve svém životě pocítí prudkou touhu žít a milovat. Potýká se zde ale s dalšími problémy, které komplikují její cestu ze sanatoria pryč.

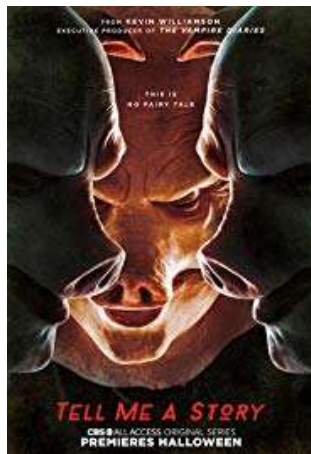
Knížku jsem přečetla už podruhé a vždycky se k ní budu ráda vracet. Myslím, že může zaujmout právě mnoho studentů z naší katedry, a to především tématem, kterému se věnuje, protože je blízké našemu studovanému oboru.

NEPOHÁDKY

Bc. Martin Knytl

Nová seriálová podívaná z produkce CBS All Access nám nabízí zcela nový pohled na tradiční pohádky. Jaký tento pohled vůbec je? Je to jednoduché. Tvůrci seriálu vzali pohádky a zasadili je do současného moderního světa, ve kterém se z oblíbených pohádek stává temný a zvrácený psychologický thriller. To je základem seriálu *Tell Me a Story*, do češtiny překládáno jako Nepohádky.

První série nabízí poutavý a zvrátuplný příběh Tří malých prasátek, Červené karkulky a Jeníčka a Mařenky, jež se odehrává v dnešním New Yorku. Kdo je v příběhu o lásce, nenávisti, chamtivosti, zradě, pomstě, ztrátě a zločinu nenasytným vlkem či zlou čarodějnici?

To se dozvíte, pokud dáte tomuto seriálu šanci. Už nyní je potvrzená druhá série, která nabídne nový pohled na další tři oblíbené pohádky.

Ty

Bc. Martin Knytl

Kam až jste ochotni zajít pro lásku? Joe Goldberg určitě daleko. Americká stanice Lifetime si pro své diváky připravila seriál na motivy knihy *You* (Ty) od spisovatelky Caroline Kepnes.

Joe Goldberg je mladý muž, který se zamiluje hned na první pohled. Jeho láska k Beck je tak silná, že se z ní brzy stává nebezpečná posedlost.

Desetidílná první sezóna představuje divákovi, jak dnešní moderní technické vymoženosti a sociální

média vytvářejí perfektního stalkera.

Jste si jisti, že zrovna teď nestojí před vašimi okny tajný obdivovatel či obdivovatelka?

KATKA

Hana Koželská

Dokument sleduje život drogově závislé Katky, chvíle jejích radostí i zklamání. Dokument nám jasně ukazuje, že droga je jako d'ábel oblečený v andělském rouchu. Droga navozuje pocit blaha, uspokojení, svobody, to je ale jen to andělské roucho. Ve skutečnosti chce člověka zničit a taky to ve většině případů udělá. Zničí ho jak fyzicky, tak psychicky.

KOLONIE

Hana Koželská

Film, který ukazuje, co všechno se může stát, když má člověk silnou ideu, sebevědomí a charisma v tom špatném slova smyslu. Drama se odehrává v chilské kolonii Dignidad za Pinochetova režimu. Kolonii Dignidad založil a vedl bývalý nacistický lékař Paul Schäfer.

JAN PALACH

Hana Koželská

Za mě je hodně důležité podporovat české tvůrce a českou kulturu. Tento film se opravdu povedl. Přibližuje nám život Jana Palacha a jeho důvody k takovému činu jako je sebeupálení. Je důležité, abychom si toto jméno zapamatovali. Film je určen i pro ty, kteří neznají životní osudy Jana Palacha.

SOCIÁLNÍ SÍTĚ – MARKETINGOVÝ TAH

Adéla Nováková

Sociální sítě jsou u většiny z nás velkou součástí našeho běžného života. Hrají u nás význam z mnoha důvodů, ovšem mají i své rizikové oblasti. Jednou z nich je vliv reklamy od tzv. „influencerů“ (ovlivnitel, v tomto případě osoba, která pomocí sociálních sítí ovlivňuje určité množství lidí – pozitivně i negativně).

Pro tento článek jsem se rozhodla použít informace z online dotazníku, který jsem vytvořila pro seminární práci o sociálních sítích. Na dotazník odpovídalo 100 respondentů. Jedna z otázek se týkala toho, jak vnímají reklamu od svých oblíbených influencerů – 65 z nich odpovědělo, že díky pravidelnému sledování takových osob mění své postoje a názory, priority a jsou schopní se řídit doporučením influencerů. Pouze 35 z nich odpovědělo, že si reklamu uvědomují, a jsou proti ní odolní. A jak to máte vy?

Dalších 50 respondentů odpovědělo, že počet reklam na sociálních sítích je podle nich příliš velký.

Reklama vytváří pocit nutkové potřeby, vlastní nedostatečnosti. Na tomto principu reklama funguje nejen na sociálních sítích, ale také v televizi, kde během 30 vteřin sdělí vše, co potřebuje k tomu, aby si diváci zapamatovali výrobek a značku.

Influenceři se dělí do několika skupin, někteří reklamu propagují jednou týdně, někteří několikrát týdně. Někteří spolupracují pouze se značkami a zbožím, které aktivně používají. Někteří propagují i zboží, které je osobně neoslovilo, ale mají za několik fotek na svém profilu vysoký honorář.

Jedna z předních českých influencerek, youtuberek, má přes 400 tisíc sledujících na sociální síti Instagram a během jednoho týdne propaguje zhruba každý den více jak 2 značky. Tato influencerka se věnuje pouze YouTube. Popisky u fotek jsou velmi podobné, většina z nich hlásá slogany typu: „Tyto šaty od značky xx už nechci nikdy sundat! Jsou skvělé, pohodlné, hodí se do kina, na večeri, na procházku!“ nebo „Viděli jste dnešní haul (nákup většího počtu zboží, zpracovaný

většinou v YouTube videu, kde se zboží ukáže a doporučí/nedoporučí – konkrétně zde se jedná o oblečení – zhodnocení materiálu, střihu, ukázka na osobě, ukázka kombinování oblečení) od značky xx na YouTube? Musela jsem už některé kousky vytáhnout, protože jsou super pohodlné!“

Jiná influencerka, youtuberka, která má přes 689 tisíc sledujících během jednoho měsíce okolo 6 reklam na 6 až 10 značek. Kromě YouTube se věnuje i jiným aktivitám – dobrovolnictví, moderování.

Na takovém případě můžeme vidět, že větší počet odběratelů neznamená nutně větší počet reklam. Počet reklam závisí u každého influencera podle toho, čemu se věnuje mimo sociální sítě. Díky několika rozhovorům s influencery, mimo jiné například v dokumentu „Nejsledovanější“ z roku 2017, je téma reklamy a financí rozebíráno. Spolupráce s firmami jsou většinou dlouhodobé, a finanční odměna závisí na počtu přidáných příspěvků (fotografií na Instagramu, videa na YouTube, příspěvků na blogu).

Téma reklamy na sociálních sítích se ovšem rok od roku stupňuje, a s tím i reakce na takové příspěvky. Zhruba okolo roku 2017 před výše zmíněným dokumentem byly reklamy na sociálních sítích „velkou neznámou“ pro spoustu sledovatelů, kteří je do té doby více vnímali jako doporučení než jako cílenou reklamu za vidinou finanční odměny. Vyplývá to z rozhovoru v dokumentu i komentářů pod takovými příspěvky.

Závěrem bych chtěla čtenářům, doporučit, aby se při myšlence „To nutně potřebuju!“ na chvíli zastavili, vzali si několik dní na rozmyšlenou, zda takovou věc opravdu potřebují, a nenechali se reklamou okamžitě pohltit. Také doporučuji na sociálních sítích snížit počet influencerů, které aktivně sledujete a omezit dobu, kterou na sociálních sítích strávíte.

Použité zdroje

Instagram [online]. Dostupné z: <http://www.instagram.com>.

NOVÁKOVÁ, Adéla. *Vliv sociálních sítí na mladistvé*. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2018. Seminární práce.

O PSYCHOPATECH ZA POSLEDNÍCH 70 LET

Adéla Nováková

Tento článek věnuji tématu, které mne zaujalo na exkurzi Muzea Policie ČR, kde byly zastoupeny některé případy psychopatů. Pro dnešní článek jsem vybrala 3 psychopaty.

Použiji obecnou charakteristiku psychopata podle přednášek pana PhDr. Jana Huberta.

Psychopat je člověk, který má trvalý defekt osobnosti, projevující se tím, že některé osobnostní rysy jsou nadměrně zvýrazněné, některé naopak chybí. Takový člověk může být nadmíru agresivní, egocentrický a může mu chybět možnost vytvářet pozitivní vztahy, prožívat pocity viny, cítit soucit, ...

Psychopatie je převážně dědičná, nelze ji léčit, pouze potlačit výchovou, projeví se nejpozději v období dospívání v rámci problémů se sociální adaptací jedince, ve vztazích k lidem, při porušování sociálních norem.

Takový člověk se nedokáže trvale poučit z negativních zkušeností, opakuje chybné vzorce chování, je nepoučitelný, snáší špatně frustrace, reaguje nepřiměřeně, je citlivý na svá práva a bezohledný k právům druhých lidí. Pokud na něj okolí reaguje negativně, chová se ještě hůře.

Hubert Pilčík

Hubert Pilčík byl zřejmě několikanásobný vrah, zatčen roku 1951. Byl to člověk s velmi dobrou pověstí, měl rád přírodu a mezi sousedy byl velmi oblíbený. Příběh začíná 6. března 1951, kdy ve večerních hodinách v opuštěné hájence vypukl požár. Při ohledání místa následující den byly nalezeny ohořelé části lidského těla. Vzhledem k okolnostem ohořelých tkání a kostí vzniklo podezření, že tělo bylo polito hořlavou látkou a zapáleno. Poblíž se našly předměty napovídající, že se jedná o muže.

Dne 20. 7. 1951 našly děti, které si hrály u písku v lese, lidskou nohu. Po ohledání místa bylo objeveno tělo ve značném stádiu rozkladu.

Pitva prokázala, že mrtvola zde ležela 3 až 5 měsíců. Díky zubní korunce, se kterou vyšetřovatel obcházel zubní ordinace, se přišlo na totožnost ženy. V následujícím pátrání bylo zjištěno, že žena měla spolu s otcem a neteří ilegálně opustit Československo. Příbuzným přesto chodily dopisy s pozdravy z Německa. Po bližším šetření se prokázalo, že mrtvý muž nalezený v březnu, je otec zavražděné z července. Jedna z příbuzných přiznala, že také chtěla ilegálně opustit Československo a navštívila „převaděče“ u něj v domě. Jednalo se o Huberta Pilčíka.

Později byl Pilčík zatčen a během domovní prohlídky jeho domu byla nalezena 12letá neteř, která údajně měla být v Německu. Pilčík ji mučil, sexuálně zneužíval a nutil psát dopisy. Dívka měla 16 hodin denně na hlavě bednu s úzkou železnou trubičkou na dýchání. Pilčík přiznal, že měl naplánováno ji i příbuznou, která chtěla taktéž emigrovat, zabít 9. 9. 1951. Místo toho však spáchal ten den sebevraždu ve vězení uškrcením se na dvou kapesnících. Vzhledem k tomu, že bylo nalezeno mnoho kufrů s různými druhy oblečení a bot, byl Pilčík podezříván z vražd mnohem více osob.

Mimo jiné se tento případ stal inspirací seriálu „30 případů majora Zemana“ pro díl „Bestie“.

Miroslav Somor

Miroslav Somor byl ženatý muž, měl dvě děti. Byl trestán za loupežná přepadení, krádeže, znásilnění. Z vězení utekl, stejně tak z psychiatrické léčebny. V psychiatrické léčebně byl kvůli sexuologickému léčení.

Dne 9. 8. 1976 zavraždil dvě stopařky a následně je ukryl na veřejné skládce. Den před spácháním dvojnásobné vraždy se mu podařilo znásilnit jinou stopařku. Ženy, které zabil, stopovaly auto, aby se dostaly do Tater. Somor potom, co usnuly, vzal velký utahovací klíč a mlátil je až do bezvědomí. Potom vzal 30 centimetrů dlouhý nůž a ubodal je. Jedné z mrtvých dívek svázal ruce a vykonal na ní soulož. Jeho dopadení pomohl svědek, který si všiml nákladního auta, které bylo postavené u skládky jinak než obvykle. Když se šel

na místo podívat, objevil těla dívek. Somor byl dopaden dva dny poté a ke svému činu se přiznal.

Tento čin inspiroval k natočení filmu „Smrt stopařek“.

Ladislav Hojer

Ladislav Hojer, mladík, který studoval na zvláštní škole, se vyučil sklenářem. Neoblíbený u nadřízeného, ani u žen. Mladík, který během 4 let zavraždil 5 žen.

První vraždu spáchal 2. 11. 1978, kdy si vyhlídl svoji první oběť. Mladou dívku sledoval, nicméně podařilo se jí utéct do domu. Chvilí na to potkal o něco starší ženu, kterou srazil k zemi a uškrtil, aby se mu nemohla bránit. Pokusil se o soulož a při odchodu z místa činu jí do genitálie zastrčil kopřivu.

Další vraždu spáchal 9. 2. 1980 ve vlaku. Ženu si už při vstupu do vlaku vytipoval a začal ji sledovat. Když odešla na WC, dostal se za ní, uškrtil ji a vykonal soulož. Když odcházel klíčem dveře uzavřel do polohy „obsazeno“.

Na podzim 1980 potkal další oběť, kterou srazil k zemi, serval z ní oblečení a znásilnil. Poté ji drátem svázel, připevnil na ni kámen a odtáhl do přehradní nádrže, která byla poblíž. Ženu se nepodařilo nikdy identifikovat, její tělo bylo nalezeno až o rok později.

V roce 1981 uškrtil a znásilnil další oběť, které následně uřezal prsa a genitálie, které si odvezl domů v igelitové tašce. Po týdnu je uvařil a pokoušel se je sníst.

Jeho poslední vražda se odehrála 3. 10. 1981. Přepadl s nožem v ruce další ženu, znásilnil ji a pak uškrtil.

Po dopadení se k vraždám přiznal. Usvědčen byl na základě důkazů z poslední vraždy.

Použité zdroje

Kriminalistika [online]. Dostupné z: <https://kriminalistika.eu/>.

Muzeum Policie České republiky

Přednášky pana PhDr. Jana Huberta

NEHODNI OBDIVU: CHARLES MANSON

Kristýna Šrámková

„Už se smaží v pekle“

Charles Miller Manson se narodil 12. listopadu 1934 v Cincinnati a zemřel 19. listopadu 2017.

Charles Manson patří mezi neznámější zločince minimálně 2. poloviny 20. století a jeho jméno se v průběhu let prakticky stalo synonymem pro zlo.

V roce 1969 oblétko jeho jméno celý svět. Společně se členy své „Rodiny“ zavraždil sedm lidí, včetně herečky Sharon Tateové, která byla v té době ve vysokém stupni těhotenství. Jak to u většiny sériových vrahů bývá, již v dětství měl Manson problémy s kázní. Ve svých třinácti letech spáchal svůj první zločin a to ozbrojené loupežné přepadení. O pět let později se dopustil homosexuálního násilí a byl policií registrován jako „nebezpečný element s násilnickými sklony“.

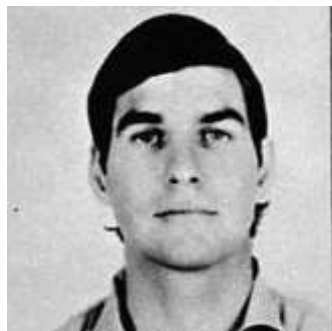
V roce 1960 byl odsouzen na deset let za kuplířství, podvody a krádeže. Svůj čas v cele věnoval studiu scientologie, magie nebo podprahového vnímání, což mělo zásadní vliv na jeho pozdější život. Když 21. března 1967 nadešel den Mansonova propuštění, 32letý zločinec požádal o povolení zůstat nadále za mřížemi, jelikož do té doby strávil prakticky více než polovinu svého života ve vězení nebo jiných nápravných zařízeních, a podle jeho vlastních slov se věznice stala jeho domovem. Za mřížemi pochopitelně zůstat nemohl, a tak byl propuštěn. Monstrum se opět dostalo na svobodu a s ním i smrt!

Brzy se seznámil s 23letou Mary Bunner (vpravo), k níž se následně nastěhoval. Manson si ale údajně i přes nesouhlas Mary začal domů vodit další ženy.

Nakonec s nimi sdílelo domácnost celkem osmnáct cizích dívek. Z Mansona se postupně v tehdejší komunitě členů formujícího se hnutí Hippies stal samozvaný guru a prohlašování různých nábožensko-filosofických úvah a citátů naučených z vězení začal získávat příznivce. Brzy na to již měl skupinu svých prvních následovníků (převážně žen), kterou nazval *Manson Family*.

Pět obětí včetně těhotné krásky

Mansonovým pohůnkům se 9. srpna 1969 podařilo v domě režiséra Romana Polanskiho zavraždit celkem pět lidí. První obětí se stal teprve osmnáctiletý Steven Parent. Ten se na pozemku nacházel jen náhodou, jelikož zrovna odjížděl od správce Williama Garretsona, s nímž se přátelil. Tex Watson (vlevo) jeho autu zastoupil cestu a několikrát Stevena střelil do hlavy. Jako

druhý zemřel kadeřník Jay Sebring, který byl rovněž zastřelen před zraky zbývajících tří osob, které se v době vražd nacházely v domě. Scénárista Wojciech Frykowski a jeho přítelkyně Abigail Folgerová se útočníkům postavili na odpor, ale marně. Pátou obětí se stala Polanskiho krásná šestadvacetiletá manželka Sharon Tateová (vpravo). Té v době vraždy zbývaly tři týdny do porodu. Tateová prosila o život svého dítěte, přesvědčovala členy Mansonovy „Rodiny“, aby ji drželi jako rukojmí, pomohli jí porodit dítě a následně ji klidně zabili. Watson s Atkinsovou se jí jen vysmáli, Atkinsová prohlásila: „Drž hubu, děvko, chcípneš, tak si na to zvykej!“ a krátce na to spolu s Watsonem šestnácti ranami těhotnou herečku ubodali. Při vraždě Tateové zemřel i její nenarozený syn Richard Paul Polanski. Poslední slova Sharon Tateové bylo volání své matky.

Vraždou Tateové a spol. řádění Rodiny nekončí

Poté, co čtveřice zavraždila obyvatele Polanskiho domu, vrátili se na základnu „Rodiny“. Odtud hned druhý den na rozkaz Charlese Mansona v doprovodu dalších dvou členů sekty – Leslie van Houtenové a Steva Grogana – vyrazili na další vražednou výpravu. Doprovázel

je i samotný Manson, aby jim údajně ukázal, jak má správné vraždění vypadat. Za oběti zvolil Manson manželský pár Lena a Rosemary LaBiancovi (vlevo) žijící na severu Los Angeles. Spolu s členy své sekty vnikl Manson do domu La Biancových, kde poručil oba manžele svázat kabelem

od lampy, a přes hlavu jim byly dány povlaky na polštáře. Jak Leno, tak Rosemary LaBiancovi byli postupně jednotlivými členy „Rodiny“ pod Mansonovým vedením ubodáni bajonetem. Leno LaBianca byl bodnut 12x, na těle jeho manželky bylo nalezeno 41 bodných ran, většina z nich nicméně byla způsobena posmrtně. Manson trval na tom, že každý z účastníků vražedné mise musí Rosemary LaBiancovou alespoň jednou bodnout.

Dopadení

Až po několika týdnech bezvýsledného pátrání vyšetřovatele napadlo, že vraždy u Polanského a u LaBiancových mají souvislost. Stopy nakonec policisty dovedly zpět k Mansonově „Rodině“. Po opětovné policejní zatýkáci razii se do vazebních cel dostali všichni pachatelé vražd i samotný Manson. Korunním svědkem se stala Linda Kasabianová, která výměnou za imunitu prozradila vše o detailech vražd, z nichž se sama na žádné přímo nepodílela. Soudní proces za velké pozornosti médií trval přes rok. Všem aktérům vražd včetně Mansona byl udělen trest smrti. Nicméně po několika měsících od rozsudku hrdelní trest stát Kalifornie zrušil, a tak byl trest Mansonově rodině zmírněn na doživotí. Ve vězení jsou jednotliví vrazi dodnes. Pravidelně žádají o propuštění, a to jim je pravidelně zamítno.

Zajímavost

Mansonovi i přes jeho zřůdnost až do smrti pravidelně chodily dopisy od jeho obdivovatelů a v roce 2014 dokonce dostal povolení oženit se s jednou ze svých fanynek – o 54 let mladší dívkou přezdívanou „Star“. Tu prý uchvátily zločincovy úvahy o nutnosti zbavit svět lidí a zachránit tak přírodu. Ke svatbě ale nedošlo.

Použité zdroje

JARUSEK, Ondřej. Vedl sektu fanatiků, kteří vraždili na povel: Šílený zločinec Charles Manson je ztělesněním všeho zla. *Refresher* [online]. [cit. 2018-12-26]. Dostupné z: <https://refresher.cz/29485-Vedl-sektu-fanatiku-kteri-vrazdili-na-povel-Sileny-zlocinec-Charles-Manson-je-ztelesnenim-vseho-zla>.

JEDLIČKA, Miloslav. Charles Miller Manson. *Kriminalistika.eu* [online]. [cit. 2018-12-26]. Dostupné z: <http://kriminalistika.eu/muzeumzla/manson/mason.html>.

PALIČKA, Jan. Vraždící běsnění Rodiny Charlese Mansona: 5 faktů o masakru, který se odehrál před 49 lety. *G.cz* [online]. [cit. 2018-12-26]. Dostupné z: <https://g.cz/vrazdici-besneni-rodiny-charlese-mansona-5-faktu-o-masakru-ktery-se-odehral-pred-49-lety/>.

ČERVI, BROUCI, MRTVOLY, TO JE PŘECI PRÁCE SNŮ

ANEBO FORENZNÍ ETNOMOLOGIE

Kristýna Šrámková

Forenzní neboli kriminalistická entomologie je vědní obor zabývající se zkoumáním jednotlivých řádů hmyzu pro forenzní a právní účely. Hlavním úkolem tohoto oboru je stanovení minimální doby smrti, pokud se jedná o podezřelé či nevysvětlitelné úmrtí.

Toto však není jediné kouzlo, které svět hmyzu skýtá. Máme také možnost zjistit, zda došlo k přesunu ostatků, v jaké m prostředí byly uchovávány, dále lze identifikovat výskyt traumat na těle. Toxikologické a molekulární vyšetření nalezeného hmyzu mohou pomoci odhalit příčinu smrti nebo dokonce i totožnost oběti. Což je obzvláště výhodné, jelikož ne vždy je tělo oběti nalezeno v takovém stavu, ve kterém je ještě možné provést identifikaci. Všechna tato fakta mají mnohdy klíčovou roli v usvědčení pachatele.

Posmrtné změny v těle

Ať se vám to líbí nebo ne, po smrti na každého čeká sled událostí, který povede k rozkladu vašeho těla. Nezáleží na tom, zda hovoříme o zvířecím či lidském těle každé rozkládající se tělo je svým samostatným ekosystémem. Jednotlivé fáze rozkladu jsou atraktivní pro rozmanitou faunu včetně hmyzu. Z těla se během rozkladu uvolňují charakteristické těkavé látky (tzv. aponeumony), jež způsobují atraktivitu právě pro zástupce řádu hmyzu, který jednoduše nedokáže vaší vůni odolat.

Vztahy mezi živými a mrtvými organismy

Každé mrtvé tělo živočicha se stává hostinou pro živočicha jiného. Jedná se o potravu bohatou na bílkoviny, látky snadno stravitelné a plné živin. Hmyz se na mrtvém těle objeví velmi brzy po smrti.

Z taxonomického pojetí převládají zástupci řádu brouků (cca 50 %) a řádu dvoukřídlých (cca 35 %), „zbytek“ připadá na drobné zástupce řádu motýlů, dále na roztoče, prvoky, některé druhy bakterií, plísní, hub a jiných organismů.

Dle Smithe jsou na mrtvém těle k nalezení čtyři ekologicky rozdílné kategorie hmyzu:

1. Nekrofágní druhy hmyzu

Jedná se o nekrofágní druhy fauny živící se přímo mrtvým tělem, především se jedná o zástupce čeledi bzučivkovitých z řádu brouků (Coleoptera Linnaeus) a o zástupce čeledi mrchožroutovitých a kožojedovitých.

Kožojed

2. Predátoři a parazité nekrofágních druhů

Zástupci této kategorie jsou druhou nejdůležitější forenzní kategorií. Jedná se o hmyz živící se ostatními druhy hmyzu a členovců vyskytujícími se na mrtvém těle. Mluvíme o zástupcích řádu brouků čeledi drabčíkovitých a o zástupcích řádu dvoukřídlých, kteří se stávají predátory v určitém stupni larválního vývoje.

Drabčík páskovaný

3. Omnivorní druhy hmyzu

Do této kategorie lze zařadit vosy, zástupce mravencovitých a některé zástupce řádu brouků (Coleoptera).

Vosa obecná

4. Adventivní druhy hmyzu

Chvostoskok

Jako příklad lze jmenovat zástupce řádů chvostoskoků a pavouků, kteří využívají mrtvolu pro rozšíření svého životního prostředí, nicméně z pavouků se mohou stát predátoři přítomných much.

Sukcese

Sukcese je rozklad mrtvého těla činností bezobratlých a můžeme ji rozdělit do osmi vln:

1. Sukcesní vlna – čerstvé tělo

Tato vlna nastává bezprostředně po smrti. U nepoškozených mrtvol nemusí k počátku kolonizace hmyzem vůbec dojít. Jiná situace nastává v okamžiku, když se na mrtvole objevují především krvácivá traumata. Pokud je oběť stále naživu, krvácí a je bezmocná, mohou mouchy klást vajíčka již na živé tělo.

2. Sukcesní vlna – nadmuté tělo

Tělo se nadouvá a začíná páchnout vlivem tvorby plynů. V letních měsících za příznivých podmínek nastane tato situace již druhý den.

3. Sukcesní vlna – tělo biochemicky aktivní / fermentace tuků

Nastává proces zmýdelnění tuků, kdy se vyvíjejí těkavé mastné kyseliny, především pak kyselina máselná. Ta má velmi nepříjemný zápach a je silným atraktantem pro hmyz.

4. *Sukcesní vlna – tělo biochemicky aktivní / fermentace proteinů*

Uvolňují se látky připomínající zápach sýru, které nově lákají drobné mušky sýrohlodky (Piophilidae) a octomilky (Drosophilidae). Úměrně s úbytkem svalové hmoty a jiných měkkých tkání mrtvoly.

5. *Sukcesní vlna – tělo v pokročilém rozkladu / čpavková fermentace*

Z těla se uvolňují amoniakální páry, na které reagují drobné mušky hrbilky (Phoridae). Dospělé jedince typických nekrofágů zde nalézáme jen v malém počtu.

6. *Sukcesní vlna – vysychání zbytků měkkých tkání*

Dochází k absorpci tekutin a tkáně vysychají. Tato situace nastává zpravidla koncem prvního roku a ve druhém roce stárí mrtvoly. Na zbytcích mrtvoly se objevují různé druhy roztočů. Živí se proteiny živočišného původu, napadají kostní dřev a urychlují rozpad kostí.

7. až 8. *Sukcesní vlna – kosterní zbytky*

Nastává ve chvíli, kdy je mrtvola již zcela vysušena, a jeví se jako kostra. Ovšem na kostech se mohou stále nacházet vysušené chrupavky a vazivo, stejně tak zbytky vlasů a somatického ochlupení.

Následující obrázky (levý sloupec) zachycují sukcesi s počátkem na jaře (použito zvíře o hmotnosti 53 kg). Obrázky vpravo ukazují vývoj s počátkem v létě (u zvířete o hmotnosti 65 kg).

Srovnání vždy ve stejném časovém intervalu: 1. den (a), 7. den (b), 1. měsíc (c), 2. měsíc (d) a 5. měsíc (e) od počátku rozkladu.

Zdroj obrázku: ŠULÁKOVÁ, Hana. *Živa* [online]. [cit. 2018-12-26]. Dostupné z: <http://ziva.aver.cz/files/ziva/pdf/forenzni-etnomologie-kdyz-smrt-je-zacatek.pdf>.

uší, urogenitálního traktu anebo konečníku, ale i do ran a kreví nasáklého oděvu.

● 2. sukcesus vlna: nadmuté tělo
Činnost bakteriálního rozkladu v trávicím traktu vznikají plynné látky a za optimálních podmínek (při vysokých teplotách

v létě) tento stav může nastat do několika hodin. Jako atraktant lákající další skupinu kolonizátorů funguje právě rozkladný plyn uvolňovaný z těla. Reagují na něj opět bzučivky a nové mouchy čeledi masafkovití (*Sarcophagidae*) a mouchovití. Masaf-

ky jsou v literatuře značně přeceňovanou skupinou. Příkladnějším v oblastech mírného pásu vůbec nepředstavují běžné zástupy na lidských mrtvolách. Nejen v České republice, také na Shvetsk, v Pulaku, Německu, severní Francii a Belgii se s jejich

Živa 6/2014

253

ziva.rvof.cz

© Hlavní ústředí Akademie, SÚČ AV ČR, v. v. i. 2014. Potisk SÚČ AV ČR se výtiskem zprávy. Všechny práva vyhrazena. Všechny práva vyhrazena.

Použitý zdroj

KLIMEŠOVÁ, Vanda, ŠULÁKOVÁ Hana a BARTAK, Miroslav. FORENZNÍ ENTOMOLOGIE A JEJÍ VYUŽITÍ V KRIMINALISTICKÉ PRAXI. *ResearchGate* [online]. [cit. 2018-12-26]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/294736954_FORENZNI_ENTOMOLOGIE_A_JEJI_VYUZITI_V_KRIMINALISTICKE_PRAXI_THE_USE_OF_FORENSIC_ENTOMOLOGY_IN_CRIMINALISTIC_PRACTICE.

PRÁSK PATHOLOGY! ANEB CO SE UDÁLO

ZÁŽITKY Z PSYCHOBRAŇÍ

Eliška Kvasničková

V pondělí 10. 12. 2018 se uskutečnila první přednáška letošního akademického roku v rámci projektu Psychobraní, který v Hradci Králové uskutečňují absolventky oboru Sociální patologie a prevence naší UHK Bc. Michaela Horáková a Bc. Barbora Kožnarová. Název přednášky „Otevřená zpověď o mentální anorexii“ již odhaluje i její téma.

Přednášející Lucie V., která si mentální anorexií sama prošla, bez obalu vyprávěla nejen o nemoci samotné, ale také o všech doprovodných příkořích, která mají pro (nejen) „náctiletou“ dívku trpící mentální anorexií fatální následky.

Během vyprávění si tak posluchači s Lucií prošli počátkem její nemoci, průběhem (ne)uvědomování si tohoto onemocnění, následnou léčbou, která měla značný, především psychický, dopad i na rodinné vztahy, až po její propuštění z léčebny a začlenění se zpět do normálního života.

Lucie předložila svým posluchačům obrázek této nemoci v celé své odhalenosti a surovosti a poskytla jim tak ojedinělý náhled do života

anorektičky z pohledu osoby, která je pro sdílení těchto zkušeností nepovolanější.

Pro další informace o přednáškách ze série Psychobraní sledujte webové stránky www.psychobrani.cz

EXKURZE 1. ROČNÍKU

Adéla Nováková

Dne 13. 12. 2018 navštívil první ročník oboru Sociální patologie a prevence Senát Parlamentu České republiky. Dozvěděli jsme se informace o historické části Valdštejnského paláce – o vzniku celé budovy, dále o jednotlivých prostorech. Na konec exkurze v Senátu jsme se setkali s JUDr. Miroslavem Antlem v Jednácím sále, kde nám vyložil průběh legislativního procesu, objasnil nám práci horní komory Parlamentu České republiky a senátorské práce.

Poté jsme pokračovali do Muzea Policie České republiky. Tam jsme dostali na úvod pracovní listy, ve kterých jsme v průběhu návštěvy odpovídali na různé otázky. Viděli jsme ukázky důkazů z různých případů a uvědomili si význam zákonů, kterými se budeme řídit i v rámci našeho budoucího povolání.

VII. KRIMINOLOGICKÉ DNY

Bc. Martin Knytl

Ve dnech 21. a 22. ledna 2019 se v prostorech Fakulty sociálně ekonomické Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem uskutečnil sedmý ročník konference Kriminologické dny. Hlavním pořadatelem byla Česká kriminologická společnost, a to ve spolupráci s výše zmíněnou fakultou.

Sedmý ročník konference byl opět bohatý jak do počtu vystoupení, tak do počtu nevystupujících účastníků z různých oblastí. Bylo možné si poslechnout vystoupení od zástupců Institutu pro kriminologii a sociální prevenci, od sociálních pracovníků, odborníků z ministerstva

vnitru a ministerstva spravedlnosti či z řad výzkumných pracovníků Armády České republiky. Nechyběli zde rovněž zástupci Policejní akademie ČR, Mezinárodního vězeňského společenství, Vězeňské služby ČR a vystupující z jiných organizací, jež se zabývají kriminologickými a příbuznými tématy.

Po hlavním plenárním zasedání si každý účastník mohl dle své oblasti zájmu vybrat panel a přednášku, které se zúčastní. V rámci konferenci byly nabízeny tyto panely: Kontrola kriminality: prevence, represe, systém; Mládež a kriminalita; Oběti zločinu a restorativní justice; Vězeňství a penologie; Kriminalita, veřejné mínění a compliance se zákonem; Člověk v tísni a dluhové poradenství; Korupce, hospodářská kriminalita a organizovaný zločin; Resocializační programy pro dospělé pachatele trestné činnosti a nakonec panel s názvem Drogy a kyberkriminalita. Pro příjemnou atmosféru a navazování nových kontaktů byly mezi vystoupeními připraveny coffee breaky, na které v pozdějších hodinách navázal společenský večer.

Druhý den byla konference zakončena druhým plenárním vystoupením a shrnuta za velmi zdařilou. Následně pan doc. PhDr. Mgr. Josef Smolík, Ph.D., MBA, LL.M. pozval všechny účastníky na nadcházející, již osmý, ročník konference Kriminologické dny, které s nejvyšší pravděpodobností bude uspořádán na Mendelově univerzitě v Brně.

Po oficiálním ukončení konference byla pro členy České kriminologické společnosti uspořádána členská schůze, na jejichž programu bylo zvolení nového vedení. Tímto gratulujeme panu doc. PhDr. Jiřímu Buriánkovi, CSc. k funkci předsedy České kriminologické společnosti.

Z mé pozici účastníka, ale také vystupujícího, vnímám konferenci za velmi úspěšnou, jelikož mně poskytla nové poznatky

z kriminologické problematiky, možnost vystoupit před kapacitami oboru, ale také navázat kontakty se zástupci Policejního prezidia České republiky.

ERASMUS V NORSKU

Jana Adamcová

Na začátek bych se vám ráda trochu představila. Jmenuji se Jana a jsem studentkou 2. ročníku oboru Sociální patologie a prevence. Není to tak dávno, co jsem se vrátila z Norska, kam jsem vycestovala v rámci mobility Erasmus+. Strávila jsem zde čtyři nezapomenutelné měsíce zimního semestru. Do Norska, přesněji do Voldy, jsem odletěla na přelomu prázdnin, protože semestr zde začíná už v polovině srpna a trvá pouze do poloviny listopadu a poté následuje zkouškové období. Volda je malé město, které se nachází uprostřed fjordů na západě Norska, je obklopeno nádhernou přírodou a polovinu jeho obyvatel tvoří pouze studenti.

Životní styl, kultura a mentalita lidí je zde velmi specifická, a to se následně odráží úplně na všem a ve výsledku se to odrazilo i na mně. Za celé čtyři měsíce se mi nestalo, že bych narazila na nepříjemného či nepřejícího člověka, který vám během okamžiku dokáže zkazit zbytek dne. Mezi všemi vládne vzájemná důvěra a respekt vůči ostatním, které potom mohou ovlivnit i to, jak se v dané zemi cítíte, a já se zde cítila velmi dobře a bezpečně.

Co se týče studia, tak je v porovnání s tím naším velmi odlišné. Já jsem studovala na Volda University College předměty regionální rozvoj v Evropské unii, angličtinu a úvod do norštiny a norské kultury. Má výuka probíhala zpravidla třikrát týdně, takže nebyla tak časově náročná, ale za to byl kladen velký důraz na psaní seminárních prací či tvorbu prezentací. Co mě velmi překvapilo, bylo tykání učitelům, oslovení jménem a celkově vztah mezi studentem a učitelem, který připomínal spíše kamarádství. I přes to studenti chovají k učitelům respekt a úctu. Výuka byla též specifická, a to například tím, že jsme byli často podněcováni ke skupinové práci

či diskuzi a byla také obohacena mnoha exkurzemi, z nichž byla jedna až do Říma. I přes to, že je Volda malé město, které připomíná spíše vesnici, tak je tu studentský život velmi pestrý, protože škola a školní organizace pro studenty pořádají spoustu výletů do hor, surfování, stanování, mezinárodní večery, barbecue či sportovní akce.

Zní to skvěle, že? Ne vždy to bylo tak sluníčkové, protože v Norsku se sluníčka tak často nedočkáte. Nabitý program, noví přátelé a skvělé zázemí školy mi pomohli překonat několik chmurných chvil, které občas přišly kvůli dlouhodobému deštivému počasí v kombinaci s četbou patologické literatury. Dle mého názoru to k tomu zkrátka a jednoduše patří, a pokud bych se mohla znovu rozhodnout, do jaké země vycestuji na svůj první Erasmus, tak bych své rozhodnutí neměnila.

Na závěr bych vám všem, co to čtete a máte tu možnost na Erasmus odjet, chtěla vzkázat, abyste neváhali a udělali to. Nejen, že jsem si zlepšila angličtinu a mám přátele po celém světě, ale v první řadě to pro mě byla jedna z největších zkušeností a hlavně vystoupení z mé komfortní zóny, díky kterému jsem měla možnost se více poznat.

PŘEDNÁŠKY ANDREJE DRBOHLAVA

Hana Koželská

Dne 13. 12. 2018 jsem se zúčastnila přednášky o sériových vrahcích Andreje Drbohlava, bývalého studenta sociální pedagogiky v Hradci Králové. Přednáška byla neskutečně zajímavá, chvílemi strašidelná, ale to k tomuto tématu zkrátka patří. Andrej mě svým projevem velmi upoutal a přednášku jsem si užila. Zavedl nás do tajemného tématu sériových vražd. Samotné téma je zajímavé. Provedl nás historií, příčinami a psychologií sériových vrahů. Po přednášce následovala autogramiáda. Přednášku velice doporučuji všem lidem, které toto téma zajímá, nemusí být ani z praxe. Příští přednáška v Hradci Králové je naplánována na 7. 3. 2019. Doporučuji co nejrychleji koupit vstupenky, rychle se vyprodají.

Použitý zdroj

Andrej Drbohlav / Andy Reiben [online]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/andrej.drbohlav/>.

KONTAKTY

Společná emailová adresa: eventusprocollegis@gmail.com

Redakční rada (v abecedním pořadí)

doc. PhDr. Václav Bělík, Ph.D.	vaclav.belik@uhk.cz
Mgr. et Mgr. Stanislava Hoferková, Ph.D.	stanislava.hoferkova@uhk.cz
PhDr. Josef Kasal, MBA, Ph.D.	josef.kasal@uhk.cz
Bc. Helena Malířová	helena.malirova@uhk.cz
PhDr. Stanislav Pelcák, Ph.D.	stanislav.pelcak@uhk.cz
Mgr. Lucie Špráchalová	lucie.sprachalova@uhk.cz
Tereza Cimmerová	tereza.cimmerova@uhk.cz
Denisa Doležalová	denisa.dolezalova@uhk.cz
Bc. Aneta Janigová	aneta.janigova@uhk.cz
Hana Koželská	hana.kozelska@uhk.cz
Bc. Martin Knytl	martin.knytl@uhk.cz
Eliška Kvasnicková	eliska.kvasnickova@uhk.cz
Adéla Nováková	adela.novakova@uhk.cz
Kateřina Novotná	novotka8@uhk.cz
Kristýna Šrámková	kristyna.sramkova@uhk.cz

